

כ"ה ניסן ה'תשע"ד 25.4.14

מגזין מס' 276

שבת פרשת קדושים/מברכים חודש אייר

קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב

הפתיח הלקוי

לאהוב את שהאהוב אוהב

החסידים שאלו את אדמו"ר הזקן: איזה עבודה נעלית יותר, אהבת ה' או אהבת ישראל? ויען: אהבת ה' ואהבת ישראל שתיהן כאחת חקוקות בנשמתו רוחו ונפשו של כל אחד מישראל, ומקרא מלא דיבר הכתוב "אהבתי אתכם אמר ה'", הרי דגדולה אהבת ישראל, דאוהב מה שהאהוב אוהב.

(על פי 'היום-יום' כ"ח ניסן)

לוח שיעורים

לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש... (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש.

יום	עיר	כתובת	שעה	הערות	איש קשר
חמישי כ"ד ניסן 24/4/14	ירושלים	'שמיא' נחלאות, רח' עזרא רפאל 25 (ליד אגריפס)	20:30	שיעור שבועי	ברלה קרומבי 054-9-457-145
שני כ"ח ניסן 28/4/14	באר שבע	בית הכנסת על שם קדושי אשוויץ רח' אברהם אבינו 2	20:30	אחת לשבועיים	אריאל רוזנטל 054-472-49-06
שלישי כ"ט ניסן 29/4/14	תל אביב	'ממעל ממש' רח' המלך ג'ורג' 15	20:30	שיעור שבועי	חנוך וינר 054-770-88-57
רביעי ל' ניסן 30/4/14	פתח תקוה	רח' פינחס חגין 7 כפר גנים (מאחורי קניון גנים)	21:30	אחת לשבועיים	סיגל 050-6-255-376 רצוי sms
רביעי ז' אייר 7/5/14	זכרון יעקב	אולם תכלית (מתנ"ס זכרון) דרך אהרן 4	20:30	אחת לשבועיים	שלומי 054-2-163-648

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת מברכים חודש אייר

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת 'קדושים', מכריזים: המולד יהיה ביום שלישי, שעה ארבע אחה"צ, 38 דקות ו10 חלקים. ראש חודש אייר ביום הרביעי וביום החמישי הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידיו, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומייחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

אמירת תהילים בציבור

כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"

מתברכים כל הימים

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע - הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה - ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בענייני נר מצוה ותורה אור.

בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') - יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ: "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו: "כשיבוא משיח, לא יידע שום 'קונצים' אלא ידרוש...

חולץ אייר - אייר הוא השם הבבלי של חודש זה. ואילו בתורה הוא נקרא החודש השני (שהוא שני לניסן, ראש החודשים). כמו כן נקרא החודש בתורה חודש זיו, על שם זיוה של השמש שהיא בחודש זה בכל זוהרה ועדיין אינה לוחטת כבחודשי הקיץ המאוחרים. וכן על שם הניצנים הרכים שנראים בארץ בחודש זה, שתרגום 'זיו' - ניצן; וכן דור שיצאו ממצרים עמדו בחודש זה על זיוו והיו מוכנים לקבלת התורה. מזלו של החודש - שור אוכל עשב. שחודש זה הוא האחרון בחודשי הקיץ בארץ ישראל שהשור מוצא כדי שבעו בעשב השדה. כתוב בספרים שחודש אייר מסוגל לרפואה יותר משאר החודשים מכיון שבו התחיל המן לרדת מן השמיים. מזון שמיימי זה נקרא 'לחם אבירים' משום שלא הסב לאוכליו שום נזק או מחלה. וכתבו בזה עוד רמז, איי"ר ראשי תיבות אני ה' רופאך.

ימים ואירועים מיוחדים בחולל אייר

להלן הימים המיוחדים שבחודש אייר, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

בשנת תקצ"ד.

א' אייר – ראש חודש. ראש חודש אייר הראשון לאחר צאת ישראל ממצרים, שבת היה, והיו בני ישראל במקום ושמו מרה. שם נעשה להם הנס במים המרים לשתייה, כאשר הורה ה' למשה עץ מר, והשליכו אל המים המרים – ונמתקו. ללמדנו כי לא המר מר ולא המתוק מתוק, אלא הכל דבר ה'. ומי שאמר למתוק שימתיק יאמר למר שימתיק.

כמו כן ביום זה בפעם הראשונה נמנו ישראל על פי מצות ה' "באחד לחדש השני, בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים". ובאחד לחדש אייר החל שלמה לבנות את בית המקדש הראשון, ובו ביום החלו לנצח על העבודה בבית ה' גם במקדש השני.

ב' אייר – יום הולדתו של אדמו"ר מוהר"ש, רבי שמואל נשמתו עדן, הנשיא הרביעי בשושלת חב"ד, נולד

י"ד אייר – פסח שני.

יום ארבעה עשר באייר נקרא 'פסח שני', לפי שבזמן שבית המקדש היה קיים, הקריבו ביום זה האנשים שנמנע מהם להקריב את קרבן הפסח במועדו עם הציבור כולו (בי"ד בניסן), אם משום שהיו טמאים או בשל היותם בדרך רחוקה. על כך כתוב בתורה: "דבר אל בני ישראל לאמור, איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה, לכם או לדורותיכם, ועשה פסח לה'. בחודש השני בארבעה עשר יום בין הערביים יעשו אותו, על מצות ומרורים יאכלוהו".

י"ח באייר – ל"ג בעומר – יום ההילולא (הסתלקותו) של רבי שמעון בר יוחאי. ביום זה פסקה המגיפה אשר הפילה חללים רבים בקרב תלמידי רבי עקיבא.

סרף אקאל – כשם שיוצאי מצרים קדשו עצמם בין פסח לעצרת לקראת מתן תורה, כך בכל דור ודור מכינים בני ישראל עצמם לקראת קבלת התורה (בחג השבועות) על ידי התבוננות בענין תיקון המידות ובמוסר ולימוד בשבח התורה ולומדיה.

מדי שבת, לאחר תפילת מנחה, מנהג ישראל לומר פרק אחד מתוך מסכת אבות, ומתחילים בזה בשבת שלאחר חג הפסח. ישנן קהילות הנוהגות במנהג זה עד חג השבועות, ויש הממשיכים בכך לאורך כל שבתות הקיץ, עד לשבת שלפני ראש השנה.

חכמינו ז"ל תיקנו מנהג זה לומר פרקי אבות ('לומר' ולא ללמוד) לכבודו של משה רבנו, אשר הסתלק ביום השבת לפני השקיעה (יש לציין כי במשנה הראשונה בפרקי אבות מוזכר משה רבנו – "משה קיבל תורה מסיני"). על כך אמרו חז"ל "נשיא שמת, כל מדרשות בטלים", כלומר בשעת אבל אין אומרים דברי תורה. אמנם כדי שלא יהיה זה זמן של 'ביטול תורה', תיקנו לומר בשעה זו פרקי אבות, 'לומר' ולא ללמוד.

הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו מבאר כי כנגד התחממות אוויר העולם בחודשי הקיץ והתגברות חמימות נפש הבהמית ותוקף משיכת היצר לעניני העולם הזה, קוראים בתקופה זו בפרקי אבות בעניני תיקון המידות ודרכי המוסר. בזהר הקדוש נאמר כי משה נסתלק מן העולם בשבת בשעת תפילת מנחה, שהיא עת רצון למעלה וצער למטה. לכן ננעלים השערים משעת מנחה ואילך. אלו הם שערי בית מדרשו של משה רבנו, הרועה הנאמן, שכביכול ננעלים בשעת פטירתו. על כך מביא הרב שר שלום גאון בשם התלמוד הירושלמי: רבי יאשיה אומר – כתיב "זכרו תורת משה עבדי" – לעולם צריך לזכור שמשה הוא שקיבל והוא שנתן את התורה, לפיכך אומרים פרקי אבות דוקא בשעת הסתלקותו.

הסיפור השבועי

המזימה התהפכה

את ההוכחה השנייה הפריך בהביאו דוגמאות מקהילות רבות בעולם המדברות בשפת המקום, כמו יהודי מרוקו, דמשק ועוד.

את הטענה השלישית הדף בהוכחה פשוטה, כי באותם בתי – כנסת שבהם נמצאו ספרי הקראים מצויים גם כל ספרי ההלכה מן התורה שבעל פה, מה שלא יימצא בשום פנים בבתי תפילתם של הקראים.

אבן רשף נוכח כי מזימתו סוכלה, ובמהירה הגיע למסקנה כי יש לסלק את רבה של קרסו בזאר מהמקום. כל עוד הרב מדיני מנהיג את הקהילה היהודית, לא תצליח התעמולה הקראית לעשות נפשות בקרב יהודי קרים.

ההזדמנות לביצוע המזימה הגיעה במהירה. השלטון הרוסי פרסם חוק האוסר על מי שאינו אזרח קרים להתגורר במקום. אבן רשף ואחד מאנשיו החליטו להשתמש בחוק הזה כדי לגרום לגירושו של הרב מהמקום.

מיהרו השניים אל בית השר הממונה מטעם השלטון על חצי האי. בהציגם את עצמם כנתינים תמימים, הדורשים את טובת המדינה, ביקשו לידע את השר כי רבה של קרסו בזאר הוא ממוצא טורקי וכי אינו אזרח המדינה, ועל כן שהייתו במקום אינה חוקית. השר הודה להם על המידע ופטרם לדרכם.

השר מיהר לשגר רץ מיוחד כדי להזמין את הממונה על מחוז קרסו בזאר לבוא אליו. מבוהל מהזמנת הפתע הדחופה מיהר הממונה לבוא אל לשכת השר. הוא היה שרוי במתח רב, אולם כאשר שמע במה מדובר נרגע מיד. הממונה הזדקף אל מול השר והשיב: "לא חשבתי לרגע לפגוע ברבה של קרסו בזאר, כי איש אלוקים קדוש הוא,

רבי חזקיהו מדיני נקרא לפני כמאתיים וארבעים שנה על ידי יהודי חצי האי קרים לבוא מאיסטנבול שבטורקיה לכהן ברבנות העיר. באותם ימים סבלו יהודי האזור מנסיונות בלתי פוסקים מצד הקראים להשפיע עליהם לאמץ את האמונה הקראית, שאינה מאמינה בתורה שבעל פה.

רבי חזקיהו מדיני נענה להזמנה ושם לו למטרה להיאבק בהשפעה הקראית ולעשות הכול כדי שתושבי העיר היהודים יישארו נאמנים לדתם.

מנהיגותו הרמה והשפעתו הרחבה היו לצנינים בעיני מנהיגי הקראים. מנהיגם, אבן רשף שמו, פרסם מאמר ובו טען כי יהודי קרים אינם יהודים כלל, אלא צאצאי הקראים.

הוא הציג שלוש הוכחות 'חותכות': האחת, מנהגם לשבת על רצפת בית הכנסת בעת התפילה, כמנהג הקראים. השנייה, כי אין להם שפה מיוחדת כשאר יהודי העולם, כגון יידיש של האשכנזים ולדינו של הספרדים. והשלישית, עובדת הימצאותם של ספרי הקראים בבתי הכנסת.

דברי אבן רשף הדאיגו מאוד את הרב מדיני, אשר חשש כי עלולים להימצא יהודים שישתכנעו מהוכחותיו, יתערבבו עם משפחות הקראים, וכך עלולה הקהילה כולה להינתק מעם ישראל.

הוא פרסם מכתב ובו הפריך את ה'הוכחות' של הקראים. ראשית, הבהיר, גם בירושלים נהגו לשבת על הרצפה בבתי כנסת של הספרדים, ואף הרמב"ם מזכיר בהלכותיו כי "נוהגים כל ישראל בספרד ובמערב... להציע בקרקעין מחצלות כדי לישב עליהם ובערי אדום יושבים על כיסאות".

מופלא במידותיו הטובות, וטוב הוא לכלל האוכלוסייה. כל רואיו, אף שאינם יהודים, מעריצים את האיש."

הממונה האזורי הוסיף להלל ולשבח את הרב, ובינתיים פג כעסו של השר והתחלף בסקרנות להכיר את האיש ולראותו מקרוב. בסיום הפגישה הודיע השר לממונה כי הוא מבקש לנסוע עמו אל ביתו של הרב כדי לפוגשו.

עלו השניים אל מרכבתו של השר ויצאו אל ביתו של הרב רבי חיים חזקיהו מדיני. מיד בכניסתם אל ביתו של הרב חש השר בצניעות ובשלווה האופפות את הבית. כשפתחו את דלת חדרו של הרב, ראו כי ה'שדי חמד' שקוע בעיונו בספרים שנערמו על שולחנו, ואף לא שם לב לנכנסים.

האורחים ניצלו את הדקות כדי להתבונן בפני האיש המפיקות חכמה והדר בלתי רגילים. גם זקנו הארוך שיווה לו מראה של מלאך אלוקים. השר השתכנע מיד כי אכן זה איש מורם מעם, משכמו ומעלה.

כעבור זמן מה נשא רבי חזקיהו את עיניו והבחין באורחים. מיד קיבלם בכבוד גדול ובהארת פנים. לממונה המחוזי כבר היתה היכרות קודמת עם הרב, ועתה הציג לפניו את השר. הפגישה עשתה רושם כביר על השר, עד שבסיומה קם בהתלהבות ואמר:

"ידע הרב כי בתחילה הזמנתי אליי את הממונה המחוזי מתוך כוונה להורידך מכהונתך ולהביא לידי גירושך מקרים ומרוסיה, אולם עתה אדרוש לתת לרב רישיון מיוחד מאת הצאר ירום הודו להמשיך בתפקידו". השניים נפרדו מן הרב בחיבה, והוא יצא לכבדם וללוותם.

כעבור זמן הגיעה אל בית הרב מעטפה ממשלתית חתומה, ובה רישיון מיוחד המאשר לו להתהלך בכל מרחבי קרים ורוסיה בלי הגבלה. בתסכול רב נוכחו הקראים כי דוקא מלחמתם נגד הרב, היא שהביאה לידי הרמת קרנו וחיזוק מעמדו בעיני היהודים ואף בעיני השלטונות.

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע** (

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

”זאת התורה אדם” (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת קדושים

חובת הקדושה בישראל

פרשתנו ממשיכה בענין שנסתיימה בו הפרשה הקודמת: ”קדושים תהיו”, ומוסיפה את הטעם לכך באופן ברור ומודגש – ”כי קדוש אני”. חובתם של ישראל (עם ה') להיות מופרשים מן העריות ומן העבירות היא בשל קירבתם המיוחדת לקדושת הבורא.

דינים בתחומים שונים

”איש אמו ואביו תיראו” – בפסוק זה מרמזת התורה אודות ענין החינוך העצמי בדרך של התגברות על הטבע, שלכן מקדים הכתוב יראת האם ליראת האב, שלא כבפסוק ”כבד את אביך ואת אמך”. שם מקדימה התורה את כיבוד האב, כיון שעל פי רוב (בדרך הטבע) ירא הבן מאביו יותר מאמו ומכבד את אמו יותר מאביו.

”ואת שבתותי תשמורו” – בכך שהתורה ממשיכה ומזהירה אודות שמירת השבת באותו פסוק בו אנו מצווים על יראת ההורים, מרמזת היא כי הבן והאב מחוייבים שניהם בכבוד ה' בשווה. ולפיכך באם יצווה האב את בנו לעבור על דבר ה' ולחלל את השבת, אל לו לבן לשמוע לאביו.

⊕ איסור עבודה זרה ⊕ אכילת זבח השלמים מותרת רק ביום הקרבתו ומחרתו, והשאר יישרף ⊕ בעת הקציר, יש להשאיר את פאת השדה עבור מלקטים עניים, וכן את השיבולים הבודדות הנשמטות מידי הקוצרים ⊕ גם בכרם, יש להשאיר עוללות ופרט עבור העניים (עוללות – הם האשכולות מדוללי הענבים, ופרט – הם הענבים שנופלים ארצה בשעת הבציר) ⊕ אסור לגנוב ממון או שווה ממון

(איסור גניבה שבעשרת הדיברות אינו מתייחס לממון כי אם לגניבת נפש), אין לכחש בפיקדון או בהלוואה, או לשקר בשבועה בכל ענין ובכל אופן הקשור לענייני ממונות ⊕ אסור להישבע לשקר ⊕ אין לעכב שכר שכיר ואסור לגזול ⊕ אסור לקלל שום אדם ⊕ אין לתת מכשול לפני עיוור (משמעותו הרחבה של האיסור היא שגם אסור להטעות, כגון להשיא עצה מטעה לאדם שאינו מתמצא בתחום מסוים) ⊕ יש לשפוט בצדק: אין להטות את הדין לטובת הדל מפני מסכנותו או להטותו לטובת העשיר בשל כחו ⊕ אין לעסוק ברכילות ⊕ ”לא תעמוד על דם רעך” – אין לעמוד מן הצד כאשר אדם עלול למות בשעה שאנו יכולים להצילו ⊕ איסור שנאת אחים ⊕ החובה להוכיח עוברי עבירה ⊕ איסור הנקמה – אין להשיב לאדם כגמולו ⊕ איסור הנטירה – אין להזכיר לאדם כי נהג בנו שלא כראוי תוך הדגשה כי אנו נוהגים כלפיו אחרת ⊕ מצות ”ואהבת לרעך כמוך” ⊕ איסור הרבעת מיני בעלי חיים שונים זה בזה ⊕ איסור כלאיים בגידולי קרקע (כמו זריעת גפן וחיטה יחדיו) ⊕ איסור שעטנז באריגים (טווית צמר ופשתים יחדיו).

קרבן אשם שפחה חרופה

השוכב עם 'שפחה חרופה' (היא שפחה ששוחררה למחצה) אינו חייב מיתה, באשר עדיין אינה ככל בת ישראל, אך מכל מקום חייב הוא בהבאת קרבן אשם.

פירות עורלה ופירות שנה רביעית

הנוטע אילן, לא יאכל את פירותיו שלוש שנים ראשונות מהנטיעה. בשנה הרביעית הפירות מותרים רק בבחינת

"קודש הילולים לה", היינו שחובה להעלותם לירושלים ולאוכלם שם בטהרה. כמו כן ניתן גם לפדות פירות אלו בשוויים הכספי ובכסף זה לקנות דברי מאכל אחרים על מנת לאוכלם בירושלים. פירות השנה החמישית מותרים לאכילה ולכל מטרה.

הקב"ה מבטיח כי שמירת מצוות אלו תמשיך ברכה בפרי הארץ.

דינים נוספים בענין קדושת ישראל

❖ "לא תאכלו על הדם" – חז"ל למדו מפסוק זה איסורים רבים, ביניהם איסור אכילת קרבן לפני זריקת דמו אל המזבח; איסור אכילת בשר בעל חי קודם יציאת נפשו ממנו ❖ אין לעסוק בחיזוי עתידות על צורותיו השונות ❖ אין לגלח את כל הראש וכן גם לא את פאות הראש ולהשוותן מעל גובה האוזן ❖ אין לגלח בתער את הזקן ❖ אין לשרוט בבשר הגוף כאות אבל (על המת) או לקעקע בו כתובת קעקע בעור ❖ איסור מסירת הבת לזנות ❖ מצות יראת המקדש ושמירת קדושת השבת ❖ אין לפנות אל האוב והידעוני – סוגים שונים של חוזי עתידות ויוצרי קשר עם המתים בכח הטומאה ❖ מצות כיבוד מבוגרים וזקנים (תלמידי חכמים) ❖ החובה לירא מאלוקים (הרואה ללבב) ❖ איסור ביזוי הגר ❖ החובה להקפיד על מסחר הגון וישר כולל האיסור לרמות במשקל או במידה.

עתה מזהירה התורה מפני עבירות חמורות שעונשן מוות:

❖ איסור העבודה זרה ל'מולך' (שעובדיה מבעירים מדורה ומעבירים מעליה את הילדים). דינו של העובר על איסור זה – מיתה. ה' מזהיר, אשר אם יעלימו הסובבים עיניהם מעובר עבירה זו ולא יביאוהו לדין, יפרע ה' ממנו וממשפחתו וכן מכל הסובבים אותו. ❖ איסור הפניה אל האובות והידעונים למיניהם. ❖ האיסור לקלל אביו ואימו. ❖ התורה מפרטת בהקשר זה גם את איסורי העריות: אשת איש, אשת אביו, כלתו, משכב זכר, בהמה, אחותו, מאביו או מאימו, אשה נידה, דודתו מאביו או מאימו, אשת הדוד, אשת אחיו, האיסור לשאת אשה ובתה וכן אשה השוכבת עם בהמה.

גם בפרשיה זו, קושרת התורה את ירושת הארץ הטובה, המקיאה את הגויים בשל מעשיהם הרעים, עם האזהרה לישראל לבל יסגלו את מנהגי תושבי הארץ הקלוקלים, ולא – יגורשו אף הם מן הארץ הקדושה.

קדושה גם בכשרות המאכל

קדושת ישראל המייחדת אותם מכל העמים מתבטאת גם בשמירה על כשרות מאכליהם. לפיכך עליהם להבדיל למאכלם רק את הבהמה והעוף הטהורים ולפרוש ולהיבדל מהבהמה, העוף, השקצים והרמשים הטמאים ואסורים באכילה.

דינם של האוב והידעוני

התורה כבר אסרה קודם את הפנייה אל האוב והידעוני, וכאן, כבשאר הענינים האחרונים, מוסיפה היא בענין עונשם של העוסקים בזה ומלמדת כי דינם מיתה בסקילה.

"ואהבת לרעך כמוך"

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

המפתח לתורה כולה

בפרשת קדושים מופיע הציווי "ואהבת לרעך כמוך". אמר רבי עקיבא "ואהבת לרעך כמוך" זה כלל גדול בתורה, והיינו שמצוות אהבת ישראל מהווה מפתח לכל התורה כולה.

שלושת אבות החסידות ביארו שלושה רבדים בענין, זה למעלה מזה: א. בעומקה של אהבת ישראל ב. ביוקר של כל יהודי ג. בדרך בה צריך לקיים מצוה זו.

אהבת היהודי הפשוט והתמים

הבעל שם טוב טיפח את האהבה לאנשים הפשוטים. הוא אמר, כי אנשים אלה, המקיימים מצוות בתמימות, יש בהם מעלה אפילו לעומת הלמדנים. באחת מתורותיו, על מאמר הגמרא, שהתפילין של הקב"ה הן עם ישראל, המשיל הבעל שם טוב את האנשים הפשוטים לתפילין של יד (המסמלות את המעשה) ואת הלמדנים לתפילין של ראש (המסמלות את הידיעה וההבנה). והסדר הוא, שתפילין של יד קודמות לתפילין של ראש, כי בעלי המעשה קודמים לבעלי ההשגה.

כאן אנו רואים כי יש להתייחס באהבה גם לאנשים פשוטים. שאף שאין בהם מעלות מיוחדות של ידיעה והשגה, מכל מקום הרי הם עדיין יהודים טובים, תמימים ויראי שמים, אף כי אנשים פשוטים הם.

אהבת הנקודה הפנימית שבכל יהודי

המגיד ממזריטש, ממשיכו של הבעל שם טוב, הרחיב יותר את משמעות המצוה. הוא קרא פעם לאחד מבחירי תלמידיו ואמר לו: "האזן למה שאומרים עתה ב'מתיבתא דרקי' (ישיבה של מעלה) – אהבת ישראל היא לאהוב רשע גמור כמו צדיק גמור!".

דבריו אלה של הרב המגיד הינם ביטוי מופלא של אהבת ישראל – יש לאהוב לא רק יהודי פשוט, אלא אף רשע גמור! ויותר מכך: לאהבו באותה עוצמה כפי שאוהבים צדיק גמור!

המגיד ממזריטש חושף את הנקודה הפנימית שבכל יהודי, שכאשר מגיעים אליה מגלים, כי גם רשע גמור יקר כמו צדיק גמור, בשווה ממש.

אולם גם אהבה זו עדיין מדודה ומוגבלת היא. כשאומרים שצריך "לאהוב כמו", פירוש הדבר שיש הבדל בין יהודי ליהודי, אלא שאף על פי כן צריך לאהוב את כולם.

אהבה עצמית ללא תנאי – "כמוך" ממש

רבנו הזקן (בעל התניא) הוסיף עוד יותר וכתב בספרו, שאהבת ישראל צריכה להיות אהבה שאינה מדודה כלל; כמו אהבת אחים, שהיא אהבה ללא תנאי הטבועה בעצם מהות הנפש.

לפי דבריו, הציווי "ואהבת לרעך כמוך", הוא כפשוטו – כמוך ממש! כשם שאין האדם חדל מלאהוב את עצמו (אף שבנוגע לעצמו יודע האדם היטב עומק פחיתות חסרונותיו, שהרי הזולת אינו רואה אלא לעיניים ואילו הוא יראה ללב), ככתוב "על כל פשעים תכסה אהבה" – כך בדיוק עליו לאהוב כל יהודי, באהבה עצמותית שלמעלה מכל חשבון.

אהבת ה' – שורש אהבת ישראל

תורת החסידות מבארת כיצד אפשר להגיע לאהבה עצמותית כזו לכל יהודי.

ראשית – אהבת ישראל היא פועל יוצא מאהבת ה'. מאחר ש"בנים אתם לה' אלוקיכם", היינו שהקב"ה אוהב

את כל בניו ככתוב "אהבתי אתכם אמר ה'", וכן כל יהודי בעצם מהותו אוהב את הקב"ה – הרי שממילא אוהב הוא כל יהודי, כי האוהב משהו, אוהב גם את מי שהאוהב אוהב.

כל בני ישראל הם עצם אחד

שנית, ובעומק יותר – בשורש נשמתם, כל בני ישראל

הם עצם אחד ("חלק אלוהה ממעל ממש"), כך שאהבת ישראל אינה אהבה לשני, אלא אהבה לעצמו, לחלק ממנו. אשר זוהי אהבה הנולדת מההתבוננות בנקודה היהודית שבכל אחד ואחת מישראל – חלק אלוהה ממעל ממש!

(מעובד מתוך הספר "שלחן-שבת"

על-פי 'ליקוטי-שיחות' כרך ב')

The screenshot shows the homepage of the Tanya website. At the top, there is a navigation bar with links in Hebrew. Below it is a large video player with a thumbnail of a man in a black hat and white beard. To the right of the video player is a QR code. Below the video player is a grid of video thumbnails, each with a title and a small image. The website is in Hebrew and features a clean, modern design.

התחדשנו!

**בוטאו לבקר
באתר המשודר**

www.tanya.com

חסידות על הפרשה קדושים

אין לדחות למחר מפני שיבה תקום והדרת פני זקן (יט,לב)

"מפני שיבה" – עוד בבחרותך, לפני שאתה מזדקן...

"תקום" – בעמידה טובה וישרה, לפי רצון התורה...

"והדרת" – אדם הנוהג כן הרי הוא הדור ומשובח. ואילו אדם ש"קם" לעת זקנתו – אין לו במה להשתבח כל כך.

(זהר בפרשתנו ח"ג פז)

תוכחה מתוך אהבה לא תשנא את אחיך בלבבך, הוכיח תוכיח את עמיתך (יט,יז)

הרי שרק מי שמקיים כראוי "לא תשנא" יכול לקיים כנדרש "הוכח תוכיח".

(היום-יום, כ"ו אייר)

להבליט היוקר והעילוי של התורה ושל ישראל

קדושים תהיו כי קדוש אני (יט,ב)

הבא לעורר את הקהל לתשובה ומעשים טובים – שתי דרכים לפניו. דרך אחת, להדגיש את חומרת האיסורים ולתאר את העונש עליהם. דרך שנייה, להבליט את היוקר והעילוי של התורה ומצוותיה ואת גודל מעלת היהודי.

מדברי המדרש כאן נמצאנו למדים כי יש להעדיף את הדרך השנייה. כאשר מקהילים יהודים כדי למסור להם "גופי תורה", יש לפתוח בהדגשת גודל מעלתם של ישראל – "קדושים תהיו כי קדוש אני" (היינו שקדושתם של ישראל קשורה לקדושתו יתברך ונובעת ממנה).

ואכן, שתי השיטות נבחנו במרוצת הדורות, והתברר כי השיטה השנייה השיגה הצלחה רבה יותר.

(מהתוועדות שבת קודש פרשת אחרי/קדושים תשמ"ח)

בקרו אותנו באתר

המחודש www.tanyaor.com

וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:

בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

You Tube

עזרה ראשונה לנפשו

סדר התנ"ך

שבת שלום!!!

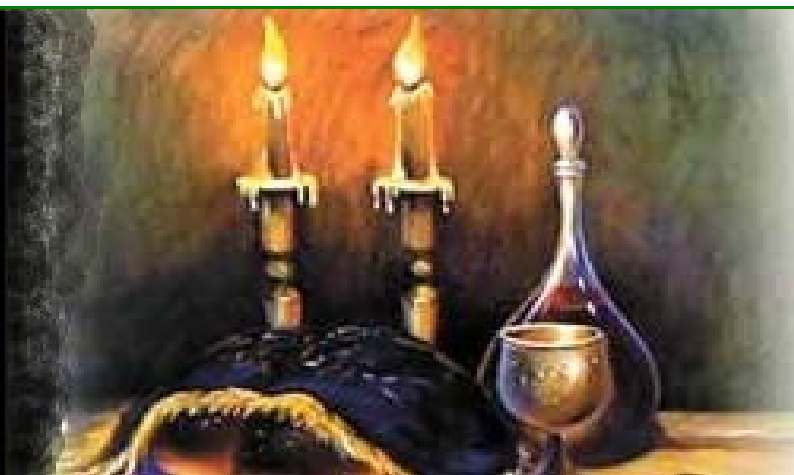
ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קיץ)
19:54	18:39	י-ם
19:57	18:55	ת"א
19:57	18:47	חיפה
19:56	18:56	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון